

urimeligt det vilde være, om man vilde praktisere Bestemmelsen paa den Maade, som er foreslaet i Loven. I Jernindustrien har man en Minimalløn paa 74 Ø. med et Dyrtidstillæg paa 33 Ø., det vil sige alt i alt 1 Kr. 07 Ø. i Timen. Hvordan er nu Lønningerne i dette Fag? Efter Arbejdsgivernes Statistik for Maj og Juni 1921, altsaa en ganske frisk Statistik, er Gennemsnitslønnen for Smede og Maskinarbejdere 218 Ø., for Formere 239 Ø., mindre Metallfag 200 Ø., Guld-, Sølv- og Elektroleterarbejdere 215 Ø., Elektrikere 204 Ø., Træarbejdere 209 Ø., og for dem alle under eet er Gennemsnitslønnen 217 Ø. Naar altsaa en Mand, der har denne Løn, en Mand, der er vant til at have i Gennemsnit 217 Ø. — da det er et Gennemsnit, har naturligvis mange meget mere —, kommer og søger Arbejde, og man byder ham 1 Kr. 07 Ø., skal han efter Lovforslagets Ordlyd tage Arbejde for den Løn. Det kan man ikke bortforklare ved den allervilligste Fortolkning. Der staar i Loven, at han skal tage Arbejde for Minimallønnen, og skal det ikke være Meningen, maa der staa noget andet.

Jeg var derfor glad ved en Bemærkning, som den højtærede Minister gjorde i Folketinget Sp. 1073, hvor han siger: „Lignende Bestemmelser som den, jeg her har omtalt, findes ogsaa i andre Landes Lovgivning, den findes f. Eks. i den engelske Lovgivning“. Naa, saa ser jeg efter, hvad der staar i den engelske Lovgivning, men der staar jo noget helt, helt andet. Det findes Sp. 2753—54 i Tillæg A, og der staar noget, som jeg for mit Vedkommende kan tiltræde. Det hedder nemlig: „Med Hensyn til Betingelserne for at faa Understøttelse kan nævnes, at den arbejdsløse har Lov at nægte at modtage et Tilbud om Beskæftigelse i det Distrikt, hvor han sidst var beskæftiget paa sædvanlig Maade, til en lavere Løn eller paa mindre gunstige Betingelser, end han almindelig har opnaaet i sin sædvanlige Beskæftigelse i det paagældende Distrikt eller vilde have opnaaet, hvis han var vedblevet at være saaledes beskæftiget, eller et Tilbud om Beskæftigelse i et andet Distrikt til en Løn, der er lavere, eller Betingelser, der er mindre gunstige end de, der alminde-

lig følges i det paagældende Distrikt ved Overenskomst mellem Foreninger af Arbejdere og Arbejdsgivere, eller hvis saadanne ikke findes, de, der almindelig anerkendes i det paagældende Distrikt af gode Arbejdsgivere“. Se, det er en ganske anden Tale! Jeg gætter paa, hvorfor denne Bestemmelse har faaet en saadan Ordlyd. Den er sikkert skrevet af Folk, der har Kendskab til Lønningsforhold, den er temmelig sikkert skrevet af forhenværende Fagforeningssekretærer, som Board of Trade er meget forlegen for at faa fat i til Hjælp i sine Bureauer. Det er ret almindeligt, at de dygtigste Fagforeningssekretærer i England kapres af Board of Trade, som har meget med Arbejdsforhold at gøre og har Brug for Folk, der har beskæftiget sig med Lønningsbestemmelser. Naar den højtærede Minister har fremdraget denne Bestemmelse og har henvist til, at den gjaldt i England, og naar man nu hører, hvad jeg dog vel tør smigre mig med at have paavist, hvor galt det er, saa antager jeg, at den højtærede Minister og Medlemmer af Udvalget vil være tilbøjelige til at forandre den Bestemmelse, som er faldet Arbejderne for Brystet, og som de paa ingen Maade kan tiltræde.

Jeg kommer saa til Afsnit III, som jeg mener har ødelagt det hele. Dette Afsnit er Skyld i, at Lovforslaget skal forceres frem. Jeg synes, at Tanken om en Fond til Iværksættelse af Nødarbejder er udmærket, men jeg mener, at den bør behandles for sig i et særligt Lovforslag. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i det omfattende Forslag, men kun sige dette ene, at det gaar ikke an her i Danmark at knytte til en Lov Tanken om nedsatte Lønninger. Det bliver da et underbetalt Arbejde, det vil af Arbejderne blive betragtet som underbetalt Arbejde og naturligvis ogsaa blive behandlet som saadant. Hvis vi skal have det Lovafsnit, og der til det skal knyttes et bestemt Forslag, vil jeg naturligvis, ligesom det har været Tilfældet med mine Partifæller i Folketinget, sige, at saa foretrækker jeg det Schøllerske Forslag. Dette foretrækker jeg naturligvis fremfor det Forslag, som Jensen-Sønderup med sin sædvanlige — jeg vil nødig være fornærmelig — lad